

Στο Ρεβάντι

Οργανώσου στο σωματείο

ελαστικοποίηση των
εργασιακών σχέσεων

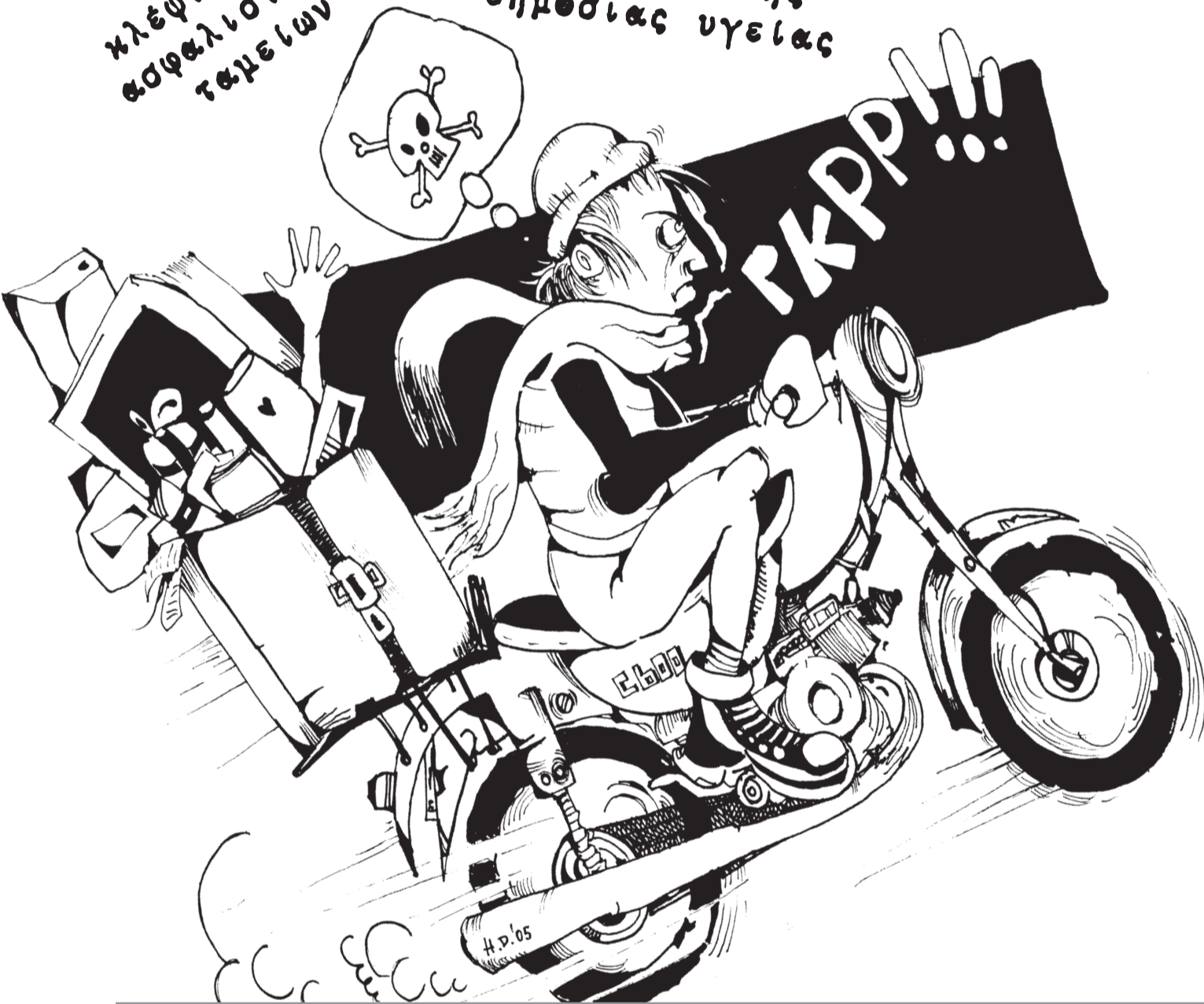
εργατικά
ατυχήματα

μειώσεις
μισθών

αύξηση ορίων
συνταξιοδότησης

κλέψιμο των
ασφαλιστικών
ταμείων

απαξίωση της
δημόσιας υγείας

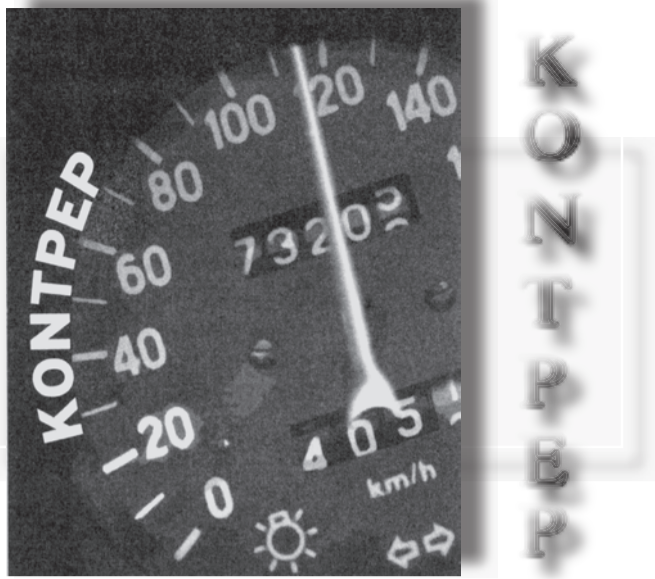
Εχθές, χωρίς κανένα πρόσχημα, εντείνανε την εκμετάλλευσή μας. Σήμερα, με το πρόσχημα της κρίσης, απαιτούν να πληρώσουμε τα δικά τους «σπασμένα», το δικό τους άπληστο και αλλαζονικό τρόπο ζωής: Τα κοτερά τους, τα 5* ξενοδοχεία τους, τα τζίπ τους, την εξοργιστική πολυτέλεια τους...

Απαιτούν να πάμε ακόμα πιο κάτω μέσω της συμπίεσης των μισθών, των απολύσεων, την κατάργηση των συντάξεων και του δημόσιου συστήματος υγείας. Απαιτούν τη πειθαρχία και την υποταγή μας με αντάλλαγμα τη συνέχιση της κερδοφορίας τους.

Ή θα βγάλουμε συλλογικά και αυτοοργανωμένα την οργή μας στο δρόμο ή θα παραμένουμε θεατές μπρος στην ισοπέδωση της οποίας αξιοπρέπειας...

1η Μαΐη 2009 Εκδήλωση- συζήτηση
Τετάρτη 29 Απρίλη 18:30, Πλ.Κουμουνδούρου(θεατράκι).
Συγκέντρωση- πορεία
Παρασκευή 1η Μάη 11:00 ημ Πλ. Βικτωρίας.

- Νίκη απολυμένου συναδέλφου της ACS με επαναπρόσληψή του, σελ 4
- Η Ενιαία ειδικότητα και το επαγγελματικό περίγραμμα, σελ 5
- Τι κάνουμε σε περίπτωση απόλυσης, σελ 5
- Συνεντευξη με τους εργαζομένους της «κατελειμμένης» βιοτεχνίας «ΦΑΡΟΣ», σελ 6
- Τι τρέχει στη salonica, σελ 7

Όλοι στην πρωτομαγιάτικη πορεία των απολυμένων, των ανέργων, των αδράτων, των επισφαλώς εργαζόμενων, των ενοικιαζόμενων, των ανασφάλιστων, των μεταναστών * Όλοι στην πρωτομαγιάτικη πορεία του προλεταριάτου που γυρίζει την πλάτη στη αντιπροσώπευση και τη διαμεσολάβηση των συμβιβασμένων * Η γσσε μάθαμε έχει αναθέσει τον καθαρισμό του κτιρίου σε εργολάβο που νοικιάζει εργαζόμενους * Καλά, το ξέρουμε πως δεν σας προκαλεί καμία έκπληξη, απλά η κατρακύλα τους δεν έχει πάτο Ούτε τα προσχήματα δεν κρατάνε πλέον * Πάντως την καθιερωμένη ανοιξιάτικη πορεία-νανούρισμα την κάλεσαν, το στραβό να λέγεται * Ρε αφεντικό, γιατί στα κέρδη μάς θέλεις υπάλληλους (χαμηλόμισθους εννοείται) και στη χασούρα συντάξιμους; * Ακούγεται πως απολυμένοι συνάδελφοι δέχονται να αποζημιωθούν ως ανεπίδοτοι εργάτες και όχι ως υπάλληλοι Μεγάλο λάθος! * Μην πιάνεστε κοροϊδα και για οποιαδήποτε πληροφορία περάστε από το σωματείο * Όχι και να τους τα χαρίζουμε! * Μετά από σχεδόν δύο χρόνια αγώνα, συνάδελφος, απολυμένος της acs τον Ιούλιο του 2007, κέρδισε το δικαστήριο και γυρίζει στη δουλειά δικαιωμένος και φουλ αποζημιωμένος για όλους τους μήνες που περίμενε να επαναπροσληφθεί * Μπράβο ρε φίλε, είσαι μάγκας και όλοι στη ΣΒΕΟΔ είμαστε περήφανοι που σε έχουμε κοντά μας * Καλή δύναμη και στο εταιρικό σωματείο της acs που απ' ότι μάθαμε θα περιμένει το εφετείο για να δει φως * Εμείς πάντως αν οι συνάδελφοι θελήσουν νομική ή οποιαδήποτε άλλη υποστήριξη εδώ είμαστε * Μάθαμε πως οι συνάδελφοι από το σωματείο της Quality Mail διαπραγματεύονται την πρώτη τους συλλογική σύμβαση με την εταιρεία

Γερά αδέρφια κι ούτε βήμα πίσω! * Πιστοποιήθηκε το επάγγελμα του κούριερ και του ντελιβερά ως εξειδίκευση του αστικού και του αγροτικού ταχυδρόμου * Καλό είναι αυτό τώρα; (Δες άρθρο στις μέσα σελίδες) * Μαθαίνουμε πως στη Μιχαλακοπούλου, πράκτορας της acs πλασάρεται ως υπεράνω του νόμου * Να περιμένουμε να μας καλέσει για τα ιδιαίτερα στο εργατικό δίκαιο ή να πάμε απρόσκλητοι για να του κάνουμε έκπληξη; * Ρε, μια εταιρεία DPS ή κάπως έτσι την ξέρει κανένας; * Νοικιάζει κούριερ σε πράκτορες ταχυμεταφορικών δεξιά κι αριστερά, τους έχει ανασφάλιστους και στο τέλος τους δαγκώνει και στα φράγκα! * Εκεί κοντά στον Πύργο Αθηνών μπουμπουκιάζουν τα άνθη της πορτοκαλιάς, έτσι δεν είναι; * Μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη * Στην Αγίου Θωμά πάντως ένα κανόνι έχει μπουκώσει με τριακόσιες χιλιάδες ευρώ τουλάχιστον * Λέτε να σκάσει; * Και μια ακόμη ερώτηση: τα λαμόγια πηγαίνουν δυο-δυο σαν τους Χιώτες; * Ρε Ψητόπουλε κοτοπουλά και καρβουνοτσικνιάρη μπριτζολόμαγκα αυτό τον κανονισμό εργασίας μόνος σου τον σκέφτηκες; * Άκου απαγορεύεται να μιλάνε οι ντελιβεράδες άλλη γλώσσα εκτός από ελληνικά! * Για σένα θα ετοιμάσουμε ειδική εκδήλωση, διεθνιστική και πολυεπίπεδη * Θα καούν τα κάρβουνα! * Κι ένα κουίζ: Είναι η παραίτηση, νίκη; * Πόσα θέλετε να μας τρελάνετε; * Τέλος, κι εφόσον πλησιάζουν ευρωεκλογές αφιερώνουμε εξαιρετικά σε όσους συνεχίζουν να έχουν αυταπάτες: Όσο εκχωρούμε τη δύναμη μας στους «σωτήρες» της ευρωβουλής (και της κάθε βουλής) θα ζούμε μια ατελείωτη περίοδο παρακμής * Μόνος δρόμος η οργάνωση και ο αγώνας αδέρφια! * Ταξικά και αντιϊεραρχικά!

Το κείμενο που ακολούθει μοιράστηκε από την Επιτροπή Εργαζομένων acs Πειραιά σε franchise της περιοχής.

Προς τους συναδέλφους:

Μόλις χθες πληροφορηθήκαμε την πρόθεση της εργοδοσίας να προχωρήσει άμεσα στην παραλαβή μηχανημάτων PDA με ενσωματωμένο GPS. Τα εν λόγω μηχανήματα λειτουργούν ως κάμερα-χαφιάς προδίδοντας ανά πάσα στιγμή τη θέση του εργαζόμενου. Μάλιστα, φαίνεται πως αν κάποιος εργαζόμενος παραμείνει σταθερός πάνω από πέντε λεπτά σε ένα σημείο αποστέλλεται ειδικό σήμα στα γραφεία...

Αυτό που επακολουθεί όλοι μπορούμε να το φανταστούμε. Ο/η διακινητής/τρια θα μας παίρνει τηλέφωνο για να μάθει το λόγο της καθυστέρησης.

Συνάδελφοι, είμαστε εργαζόμενοι παντός καιρού και κατάστασης. Κάνουμε την εργασία μας με βροχές, κρύο, καύσωνα και κάποιος από μας πέρυσσι, με χιόνια. Καλούμαστε να βγάλουμε τη δουλειά σε οποιοδήποτε ρυθμό η εταιρεία χρειαστεί. Ταυτόχρονα, είμαστε εργαζόμενοι που θρηνούμε ένα νεκρό συνάδελφο κάθε μήνα. Που κάθε τρεις και λίγο ερχόμαστε αντιμέτωποι με εργατικά ατυχήματα. Οι ίδιοι φέρουμε πάνω μας αυτά τα σημάδια, από κάποια συνάντηση με έναν τύπο που δεν σταμάτησε στο stop, με ένα βρεγμένο δρόμο, με τα φρένα που δεν έπιασαν, με μια απροσεξία μετά από ένα οχτάωρο σε δύο ρόδες... Και τα ατυχήματα αυτά τα πληρώνουμε και σωματικά και ψυχολογικά και από την τσέπη μας...

Θεωρούμε ότι με τα PDA:

► Θα εντατικοποιηθούν οι συνθήκες εργασίας

► Η εργασία μας θα γίνεται πλέον με το ψυχολογικό φορτίο της ηλεκτρονικής παρακολούθησης

► Θα πρέπει να απολογούμαστε για πράγματα απολύτως φυσιολογικά για κάθε εργαζόμενο (πήγα τουαλέτα, σταμάτησα να φάω κάτι, κ.λ.π)

► Υποβαθμίζεται η σχέση μας με την εργοδοσία, από σχέση εμπιστοσύνης σε σχέση επιτηρητή με παρακολουθούμενο

► Υποβαθμίζεται η αξιοπρέπεια μας, η φύση της εργασίας μας και εν τέλει η ίδια μας η ζωή

Συνάδελφοι, κανείς να μην πάρει τα νέα μηχανήματα-χαφιέδες. Ας μην σκύψουμε το κεφάλι απέναντι στις πιέσεις. Την εποχή που χρειαζόμαστε δέκα και δώδεκα ώρες για να τα βγάλουμε πέρα, την εποχή που όλοι συναινούν πως δεν έχουμε μέλλον, να δείξουμε ότι ΕΜΕΙΣ και ΤΩΡΑ είμαστε το μέλλον, με τον αγώνα, την αξιοπρέπεια και την αλληλεγγύη μας. Η επιτροπή εργαζομένων acs Πειραιά καλεί όλους τους συναδέλφους να συμμετέχουν και να συνδιαμορφώσουν την προσπάθεια. Σύντομα θα συνεδριάσουμε για να οργανώσουμε τη συνέχεια.

Υ.Γ Για κάτι που μας αφορά άμεσα θα μπορούσαμε τουλάχιστον να έχουμε ενημερωθεί λίγες μέρες πριν...

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΑΝ ΔΕΝ ΤΟ ΑΠΟΔΕΧΤΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΙΔΙΟΙ.

Επιτροπή Εργαζομένων acs Πειραιά.

Συμβάσεις Εργασίας στον κλάδο Μετατροπές, αλλαγές με πρόσημα την κρίση.

Στην προσπάθεια μας να ενημερώσουμε τους συναδέλφους για τις αλλαγές που συμβαίνουν στον κλάδο μας και όχι μόνο, με πρόσημα την οικονομική κρίση, θα ξεκινήσουμε με απλά ερωτήματα. Τι είναι αυτό που πραγματικά έχει αλλάξει στην οικονομική μας κατάσταση; Πότε η τάξη μας ευημερούσε οικονομικά; Μας ζητούν να στηρίξουμε τις επιχειρήσεις ώστε να μην χρεοκοπήσουν. Αυτές τις επιχειρήσεις που ουδέποτε μοίρασαν τα κέρδη τους σε εποχές κερδοφορίας.

Στα 'δύσκολα' όλοι μαζί, στο φαγοπότι μόνοι. Πραγματικά μιλάμε για χρεοκοπία ή απλά στην διατήρηση ή ακόμα και στην αύξηση των κερδών; Τις απαντήσεις λίγο πολύ τις γνωρίζουμε όλοι μας, αφού βιώνουμε την εργασιακή μας πραγματικότητα χρόνια τώρα σε συνθήκες απαράδεκτες. Βέβαια κάτι η κυβέρνηση και τα αντιπολιτευτικά κόμματα, κάτι τα μμε μας έχουν δημιουργήσει τέτοιο κλίμα πανικού που ίσως στελικά να πιστέψουμε αυτό που μας λένε και όχι αυτό που ζούμε.

Σε αντίθεση με το γενικό κλίμα το σωματείο Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου θεωρεί ότι κανένας συνάδελφος δεν πρέπει να δεχτεί την οποιαδήποτε μεταβολή ή αλλαγή στη σύμβαση του προς όφελος της εταιρίας όπως για παράδειγμα, μείωση ωραρίου, μείωση αποδοχών, αλλαγή ειδικότητας κ.α.. Όσο δύσκολο και αν φαίνεται αυτό

αρκεί να σκεφτούμε ότι ακόμα και ο κατάπτυστος νόμος Σημίτη προβλέπει την συναίνεση του εργαζόμενου.

Κατανοώντας τις συνθήκες που το κλίμα που προαναφέραμε έχει δημιουργήσει καθώς και οι επιμέρους πιέσεις που μπορεί κάποιος να δεχτεί, να υποχρεώσουν συναδέλφους να κινηθούν διαφορετικά. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να γνωρίζουν ότι ο μόνος τρόπος για να είναι νόμιμη η μεταβολή ή αλλαγή στη σύμβαση τους θα πρέπει να γίνεται γραπτός και να κατατίθεται στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, να ορίζεται με σαφήνεια η διάρκεια της και να μπορεί η εταιρία να αποδείξει, αν της ζητηθεί, ότι η οικονομική της κατάσταση είναι τέτοια που της δίνει το δικαίωμα να πάρει αυτά τα μέτρα.

Σίγουρα αυτά που έρχονται θα είναι πολύ δύσκολα, γιατί με πρόσημα την οικονομική κρίση θα

προσπαθήσουν να καταργήσουν κάθε εργασιακό δικαίωμα και να παγώσουν κάθε είδους διεκδίκηση. Το αν θα τα καταφέρουν ή όχι θα εξαρτηθεί από τη δικιά μας στάση. Όσο ο καθένας μόνος του θα κοιτάξει να βολευτεί ή ακόμα και να το παλέψει, νίκες δεν θα υπάρξουν. Η οργάνωση στο σωματείο και η αλληλεγγύη θα δημιουργήσουν όχι μόνο τα αναχώματα ώστε να μη γίνει ούτε ένα βήμα πίσω, αλλά και η δύναμη που θα μας φέρει πιο κοντά σε αυτό που αξίζουμε και δικαιούμαστε.

Αυτές τις επιχειρήσεις που ουδέποτε μοίρασαν τα κέρδη τους σε εποχές κερδοφορίας. Στα «δύσκολα» όλοι μαζί, στο φαγοπότι μόνοι.

Τι κάνουμε σε περίπτωση απόλυσης.

Μερικές βασικές και χρήσιμες πληροφορίες για να μην μας πιάνουν αδιάβαστα τ' αφεντικά. Είναι απλά μαθηματικά...

Με το πρόσχημα της οικονομικής κρίσης τ' αφεντικά έχουν εξαπολύσει επίθεση στην εργατική τάξη που ακόμα δεν την έχουμε δει να κορυφώνεται. Πολλοί συνάδελφοι-ισσες και όχι μόνο- απολύονται κάτω από αυτή τη πρόφαση. Ο εργαζόμενος/η δεν είναι απλά ότι βρίσκεται χωρίς δουλειά, αλλά επιπλέον λόγω της άγνοιας ή του φόβου, δεν παίρνει τα χρήματα που δικαιούται. Και αυτά δεν είναι σενάρια επιστημονικής φαντασίας αλλά συμβαίνουν συχνά. Τα βασικά που πρέπει να γνωρίζουν οι συνάδελφοι/ισσες, για να μην τους φέρονται πλήρως απαξιωτικά και να στέκονται με αξιοπρέπεια είναι τα εξής:

► Καταρχήν η αποζημίωση που δικαιούμαστε είναι αποζημίωση υπαλλήλου είτε εργαζόμαστε ως courier, είτε ως ντελίβερι είτε ως εξωτερικοί και όχι αποζημίωση εργατοτεχνίτη. Αυτό συμβαίνει διότι η εργασία μας, στο βαθμό που συμπεριλαμβάνει οικονομικές δόσοληψίες, θεωρείται πνευματική εργασία και συνεπώς δικαιούμαστε αποζημίωση υπαλλήλου. Αναλυτικότερα, ως υπάλληλοι τα χρήματα που μας αναλογούν αντιστοιχούν σε μηνιατικούς μικτούς μισθούς (πίνακας 1), ενώ οι εργατοτεχνίτες σε μικτά μεροκάματα (πίνακας 2). Αντιλαμβανόμαστε ότι η διαφορά είναι τεράστια.

► Έπειτα το αφεντικό πρέπει να δώσει έγγραφη καταγγελία της σύμβασης στα χέρια του εργαζόμενου, όπου θα γράφεται ακριβώς η ημερομηνία. Ακόμα και αν δοθεί αποζημίωση αλλά όχι το έγγραφο η απόλυση είναι άκυρη. Το έγγραφο αυτό χρησιμοποιείται στον ΟΑΕΔ για την αίτηση επιδότησης ανεργίας.

► Η αποζημίωση καταβάλλεται επιτόπου σε μετρητά (όχι επιταγές κλπ), στον τόπο της δουλειάς. Ο εργαζόμενος/η πρέπει να παραλάβει και να υπογράψει απόδειξη

είσπραξης αποζημίωσης, όπου θα αναφέρεται και θα αναλύει το ποσό (μισθοί, κρατήσεις ΙΚΑ, φορολογία, αναλογίες αποδοχών και επιδομάτων, άδειας κλπ).

Επισημαίνουμε πως αν ο εργαζόμενος-η έχει αποδεχτεί εργασιακό καθεστώς μειωμένου ωραρίου, μειωμένου μισθού ή οποιαδήποτε ελαστική τροποποίηση, η αποζημίωση του ορίζεται από το νέο «ευέλκτο» εργασιακό καθεστώς...

Τα παραπάνω συμβαίνουν όταν η απόλυση είναι έγκυρη. Υπάρχουν όμως και πολλές περιπτώσεις όπου η απόλυση χαρακτηρίζεται καταχρηστική και θεωρείται άκυρη. Αυτές οι περιπτώσεις είναι οι εξής:

► Για την ικανοποίηση αισθήματος εκδίκησης απέναντι στον εργαζόμενο που είναι άσχετο με την εκτέλεση εργασίας

► Λόγω νόμιμης συνδικαλιστικής δράσης του εργαζόμενου

► Λόγω δικαστικής διεκδίκησης των αξιώσεών του

► Λόγω αρνήσεώς του να δεχθεί παράνομη απαίτηση του εργοδότη

► Λόγω πολιτικών πεποιθήσεων

► Λόγω μείωσης της απόδοσης εξαιτίας μητρότητας (διάστημα μετά τον τοκετό) ή προηγηθείσας ασθένειας

► Λόγω απαίτησης της κανονικής άδειας

► Λόγω γνωστοποίησης στο ΙΚΑ μη ασφάλισης ή στην Επιθεώρηση Εργασίας παραβάσεων του εργοδότη

► Λόγω υποβολής στα δικαστήρια αγωγής κατά του εργοδότη.

► Λόγω σεξουαλικών προτιμήσεων

Σε περίπτωση άκυρης απόλυσης ο εργαζόμενος

έχει τρεις μήνες περιθώριο να προσφύγει στη δικαιοσύνη. Επίσης αν υπάρχει οποιαδήποτε αμφιβολία όσο αφορά την απόλυση καλό είναι να μην υπογράψει ο εργαζόμενος, πριν συμβουλευτεί την επιθεώρηση εργασίας, το σωματείο ή ένα δικηγόρο. Στη χειρότερη περίπτωση εάν υπογράψει, κάτω από την υπογραφή πρέπει να συμπληρώσει τα εξής «επιφυλλάσομαι παντός νομίμου δικαιώματος», έτσι εξασφαλίζει ότι μπορεί να διεκδικήσει στα δικαστήρια αν και όταν χρειαστεί.

Σε κάθε περίπτωση η καλύτερη άμυνα μας είναι η όσο το δυνατόν πληρέστερη γνώση των δικαιωμάτων ώστε να μην παγιδευόμαστε από κανέναν είτε λογιστή, είτε αδιάφορο δημόσιο υπάλληλο, είτε γραφειοκράτη συνδικαλιστή. Ακόμα οφείλουμε να διεκδικούμε αυτά που δικαιούμαστε από το να βρισκόμαστε απολυμένοι «ταπί» και η αγνοια ή ο φόβος να στρώνει έδαφος για περαιτέρω καταστρατήγηση των κεκτημένων.

Φυσικά και το σωματείο θα είναι δίπλα σε όποιον/α εργαζόμενη επιλέξει να διεκδικήσει δυναμικά αυτά που νομίμος του/της αναλογούν, είτε με νομικές συμβουλές, είτε με τις φυσικές μας παρουσίες.

ΧΡΟΝΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (Τα έτη πρέπει να είναι συμπληρωμένα)	ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ (Τακτικές αποδοχές μηνών)
2 μηνών - 1 έτους	1 μηνός
1 έτους - 4 ετών	2 μηνών
4 ετών - 6 ετών	3 μηνών
6 ετών - 8 ετών	4 μηνών
8 ετών - 10 ετών	5 μηνών
10 ετών	6 μηνών
11 ετών	7 μηνών
12 ετών	8 μηνών
13 ετών	9 μηνών
14 ετών	10 μηνών
15 ετών	11 μηνών
16 ετών	12 μηνών
17 ετών	13 μηνών
18 ετών	14 μηνών
19 ετών	15 μηνών
20 ετών	16 μηνών
21 ετών	17 μηνών
22 ετών	18 μηνών
23 ετών	19 μηνών
24 ετών	20 μηνών
25 ετών	21 μηνών
26 ετών	22 μηνών
27 ετών	23 μηνών
28 και άνω ετών	24 μηνών

ΧΡΟΝΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (Τα έτη πρέπει να είναι συμπληρωμένα)	ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ (δεν γίνονται κρατήσεις)
2 μήνες - 1 έτος	5 ημερομίσθια
1 έτος - 2 έτη	7 ημερομίσθια
2 έτη - 5 έτη	15 ημερομίσθια
5 έτη - 10 έτη	30 ημερομίσθια
10 έτη - 15 έτη	60 ημερομίσθια
15 έτη - 20 έτη	100 ημερομίσθια
20 έτη - 25 έτη	120 ημερομίσθια
25 έτη - 30 έτη	140 ημερομίσθια
από 30 έτη και πάνω	160 ημερομίσθια

(όπως ισχύουν από 24/5/2004, μετά την ΕΓΣΣΕ)

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ;

Μία από τις βασικές εξαγγελίες και δέσμευση της Συνέλευσης Βάσης Εργαζόμενων Οδηγού Δικύκλου ήταν και συνεχίζει να είναι η κατοχύρωση της ενιαίας ειδικότητας για όλους τους οδηγούς δικύκλου είτε δουλεύουν ως courier, delivery ή εξωτερικοί υπάλληλοι με μηχανάκι.

Σαν σωματείο πιστεύουμε πως όλοι όσοι δουλεύουμε με δίκυκλο (άσχετα με το τι μεταφέρουμε ο

καθένας και για ποιον)

► αποτελούμε ένα κύριο και βασικό επάγγελμα (οδηγός δικύκλου)

► στοιχειοθετούμε μία ενιαία ειδικότητα

► μας αντιστοιχεί ένα ενιαίο επαγγελματικό περίγραμμα

► και ως κλάδος πρέπει όσο το δυνατόν πιο σύντομα να πετύχουμε την υπογραφή μιας ετήσιας συλλογικής σύμβασης προσαρμοσμένης στις πραγματικές μας ανάγκες.

Καθώς λοιπόν η ομάδα εργασίας του σωμα-

τείου συγκροτεί την επιχειρηματολογία προκειμένου να ορίσει το επάγγελμα με ακρίβεια και να καταθέσει το ενιαίο περίγραμμα του κλάδου όπως το αντιλαμβάνονται οι εργαζόμενοι με μηχανάκι, ανακαλύψαμε πως μέσα στο 2008 κατατέθηκε από το Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΕΚΕΠΙΣ) το πιστοποιημένο επαγγελματικό περίγραμμα του τεχνικού διανομής προϊόντων και υπηρεσιών. Σύμφωνα με το ΕΚΕΠΙΣ το επάγγελμα του Τεχνικού Διανομής Προϊόντων και Υπηρεσιών περιλαμβάνει:

► το βασικό επάγγελμα του Τεχνικού Διανομής Προϊόντων και Υπηρεσιών Ταχυδρομείου (αστικός ταχυδρόμος)

► την ειδικότητα του Τεχνικού Διανομής / Πώλησης Προϊόντων και Υπηρεσιών (αγροτικός ταχυδρόμος)

καθώς και δύο εξειδικεύσεις

► **την εξειδίκευση του Τεχνικού Διανομής Προϊόντων και Υπηρεσιών Ταχυμεταφοράς (courier)**

► **και την εξειδίκευση του Τεχνικού Διανομής Καταναλωτικών Προϊόντων (delivery).**

Οι διαφωνίες μας με το ΕΚΕΠΙΣ είναι προφανείς. Εμείς θεωρούμε πως το βασικό μας επάγγελμα είναι Οδηγός Δικύκλου. Το αν δουλεύουμε ως courier, delivery ή εξωτερικοί υπάλληλοι με δίκυκλο σε ανθοπωλεία, τουριστικά και τεχνικά γραφεία ή οποιαδήποτε εταιρεία παροχής υπηρεσιών ή διανομής καταναλωτικών προϊόντων είναι για μας δευτε-

ρεύουσας σημασίας. Το σημαντικότερο όλων είναι πως δουλεύουμε στο δρόμο με μηχανάκι κι αυτό είναι το στοιχείο που μας ενοποιεί ως οδηγούς δικύκλου και ταυτόχρονα μας διαφοροποιεί από τους οδηγούς αυτοκινήτου ή τους πεζούς ταχυδρόμους επειδή:

► είμαστε διαρκώς εκτεθειμένοι στους κινδύνους της ασφάλτου (λακούβες, σαμαράκια, ολισθηρότητα)

► αντιμετωπίζουμε μωσσκελετικά προβλήματα λόγω της συνεχούς οδήγησης σε αντίξοες συνθήκες (γόνατα, μέσπ...)

► είμαστε εκτεθειμένοι στα καιρικά φαινόμενα που πάνω στο μηχανάκι εντείνονται (βροχή, κρύο, άνεμο, χιόνι, ζέστη, καύσωνα).

► είμαστε εκτεθειμένοι στην αιθαλομίχλη και αναπνέουμε το καυσαέριο των δρόμων της πόλης από την αρχή μέχρι το τέλος της βάρδιας

► χρειαζόμαστε ειδικό εξοπλισμό προστασίας (ενδεικτικά: κράνος, γάντια, μπότες, αδιάβροχο στολή, ισοθερμική επένδυση, ενισχυτικά γονάτων, μέσπς, αγκώνων...)

► είμαστε πρώτοι στα εργατικά ατυχήματα (παρότι πολλά δηλώνονται ως τροχαία)

Σε καμία περίπτωση δεν θεωρούμε πως οι courier οι delivery και οι εξωτερικοί υπάλληλοι με δίκυκλο είναι απλώς η εξειδίκευση του αστικού και του αγροτικού ταχυδρόμου. **Κι εδώ πρέπει να σημειώσουμε πως οι εξωτερικοί υπάλληλοι με δίκυκλο δεν περιλαμβάνονται στο επαγγελματικό περίγραμμά του**

ΕΚΕΠΙΣ παρόλο που και αυτοί διανέμουν προϊόντα (καταναλωτικά ή μη) και παρέχουν πάσης φύσεως υπηρεσίες.

Με βάση τα παραπάνω η Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου δεν μπορεί παρά να συνεχίσει τις προσπάθειές της και όσο το δυνατόν πιο σύντομα να καταθέσει το επαγγελματικό περίγραμμα που πιστεύει πως αντιστοιχεί πραγματικά στον κλάδο μας. Για μια ακόμη φορά οι θεσμικοί φορείς όπως το ΕΚΕΠΙΣ, το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΣΕ, η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων καθώς και όλοι όσοι ενεπλάκησαν στην πιστοποίηση του επαγγελματικού περιγράμματος του «τεχνικού διανομής προϊόντων και υπηρεσιών» παρέβλεψαν να ενημερώσουν για τις προθέσεις τους και να ενημερωθούν για τις απόψεις και τις θέσεις των άμεσα ενδιαφερόμενων. Εμείς από την πλευρά μας δεν έχουμε άλλη επιλογή πέρα από την επίτευξη των δηλωμένων στόχων μας. Κι επειδή σαν συνδικαλιστές δεν έχουμε τη λογική του ιερατείου και πιστεύουμε πως η πληροφόρηση και η γνώση είναι δύναμη, όποιος συνάδελφος ενδιαφέρεται να ενημερωθεί λεπτομερώς για το επαγγελματικό περίγραμμά που πιστοποιήθηκε μπορεί να απευθυνθεί: Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΕΚΕΠΙΣ) Κωνσταντινουπόλεως 49, 11855 Αθήνα τηλ: 2103403200 fax: 210 3403270 email: info@ekepis.gr ή www.ekepis.gr

Θα επανέλθουμε σύντομα. Καλή δύναμη αδέρφια!

Συνέντευξη με εργαζόμενους από τη βιοτεχνία «ΦΑΡΟΣ»

Από τις 4 Φεβρουαρίου, περίπου 40 από τους 60 εργαζόμενους της εταιρίας «Φάρος» στον Άλιμο πραγματοποίησαν κατάληψη του εργοστασίου με σκοπό να αποτρέψουν τη μεταφορά των μηχανημάτων και να τους καταβληθούν οι νόμιμες αποζημιώσεις. Τους προηγούμενους μήνες προχώρησαν σταδιακά σε επίσκεψη εργασίας αντιδρώντας με αυτό τον τρόπο στην ολοένα και μεγαλύτερη καθυστέρηση στις πληρωμές των μισθών. Με γνώμονα την αλληλεγγύη απέναντι σε εργαζόμενους και ειδικά σε αυτούς που βιώνουν ακραίες μορφές εκμετάλλευσης, 3 από τα μέλη του σωματείου επισκεφτήκαμε το εργοστάσιο και συνομιλήσαμε με τους εργαζόμενους για τις συνθήκες κάτω από τις οποίες δημιουργήθηκε η κατάληψη, τον εμπαιγμό τους από τα ΜΜΕ και τις προοπτικές που μπορεί να έχουν εγχειρήματα ανάλογης δυναμικής. Το κυριότερο συμπέρασμα που βγάλαμε είναι πως μόνο με την ενότητα οι εργαζόμενοι κατορθώνουν να πετύχουν τις νίκες που θα

μιλάγανε.

Ψυχολογικός πόλεμος δηλαδή;

Α. Φοβερός! Συνάδελφοι που ήμασταν χρόνια μαζί δε μας μιλάγανε, μας γυρίζανε την πλάτη!

Β. Κάποιες φύγανε μετά...

Α. Όχι δε μιλάω για αυτές, μιλάω για άλλους συναδέλφους που πραγματικά το μετανιώσανε μετά και καταλάβανε τι γινότανε. Αυτός τους έπιανε, τους φώναζε: «εσείς θα τα πάρετε τα λεφτά σας, ενώ αυτοί δε θα πάρουν τίποτα». Προσπάθησε να κρατήσει όσο γίνεται την επιχείρηση, προκειμένου να τους κάνει να δουλέψουν όσο πιο πολύ μπορούνε προκειμένου να βγάλει αυτός όσο το δυνατόν περισσότερο. Γιατί ήξερε ότι θα τελειώσει η υπόθεση. Φαινότανε, οπότε κι αυτός σου λέει: «ό,τι μαζέψω τώρα. Όσο δουλεύουνε κάτι θα μαζέψω, κάτι θα πάρω». Μέχρι που έφτασε ο Δεκέμβριος και καταλάβανε και οι υπόλοιποι τι συμβαίνει γιατί παίρνανε 100 ευρώ ανα δυο βδομάδες και αυτά παρακαλώντας, ενώ έτρωγε και ένσημα όλον αυτόν τον καιρό.

Σας δήλωνε δηλαδή λιγότερες μέρες;

Α. Ακριβώς αυτό έκανε! Πήγαμε στο ΙΚΑ για να κάνουμε καταγγελία και μας λέει ότι «εγώ σας δηλώνω ότι δουλεύετε λιγότερες μέρες και πως πρέπει να αποδείξετε ότι δεν είσατε ελέφαντες, ότι δουλεύετε

πενθήμερο». Και έτσι μετά ξεκινήσανε και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι την επίσκεψη. Όταν όμως ξεκινήσανε και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι ενώ στην αρχή ερχόμαστε καναδυο μέρες και κλειδώνανε μετά αυτός πήρε τα κλειδιά και κλειδώνει από το Δεκέμβρη, εκεί στις γιορτές. Εμείς από την πλευρά μας συνεχίζαμε να ερχόμαστε το πρωί και το απόγευμα, αλλά όχι να κάνουμε βάρδιες. Δεν είχαμε αποφασίσει να κάνουμε βάρδιες, παρόλο που το σωματείο το έλεγε και το τόνιζε πως πρέπει να φυλάμε τα μηχανήματα. Εμείς αντίθετα πιστέψαμε στην καλή θέληση και είχαμε πει πως να μην θα ερχόμαστε να κοιτάμε για τα μηχανήματα, χωρίς όμως να πιστεύουμε ότι μπορεί να γίνει αυτό... Στις 4 Φεβρουαρίου λοιπόν περνά τελείως τυχαία ένας συνάδελφος και βλέπει τα μηχανήματα φορτωμένα.

Και τι κάνατε τότε, πως το σταματήσατε;

τους φέρουν πιο κοντά στην υλοποίηση συλλογικών διεκδικήσεων. Είναι γνωστό άλλωστε πως τα αφεντικά με την τακτική του «διαίρει και βασίλευε», είτε αυτό αφορά παροχές, είτε προνόμια προσπαθούν να διασπάσουν τους εργαζόμενους και να τους οδηγήσουν σε επιλογές που έχουν να κάνουν με την ικανοποίηση ατομικών διεκδικήσεων αποδυναμώνοντας το συλλογικό χαρακτήρα τους. Να συμπληρώσουμε πως κατά τη διάρκεια της συνάντησης ήταν διάχυτη η αισιοδοξία των καταληψιών, κάτι που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την κυρίαρχη εικόνα που θέλει τους εργαζόμενους (απολυμένους ή στα πρόθυρα της απόλυσης) δέσμιους της πτοπαθείας.

Α. ...αν δεν είχα κι εγώ ανθρώπους εκτός της δουλειάς να με παρακινήσουνε θα ήτανε πιο δύσκολο. Δηλαδή ο αδελφός μου ας πούμε μου λέει «τι κάνεις; Λοιπόν, είχε αρχίσει και μεγάλωνε η καθυστέρηση των πληρωμών: δυο βδομάδες, δεκαπέντε μέρες, μέχρι που έφτασε και μήνας. Δηλαδή μας έδινε 100, 200 τόσο. Το σωματείο ερχότανε πολύ συχνά και μας έλεγε να ξεκινήσουμε. Βγάζει λοιπόν μια ανακοίνωση πάνω στο πρόβλημά μας και επειδή μοιράστηκε έξω μας μάζεψε και μας είπε ότι διαβάλλει την εταιρεία, ότι δεν πρέπει να βγαίνουν προς τα έξω τα προβλήματά μας γιατί κάνει κακό στη δουλειά. Είχε βγάλει ένα χαρτί κι έβαλε τις εργαζόμενες να υπογράψουν κατά του σωματείου.

Μετά το καλοκαίρι επειδή είχαμε αρχίσει να βλέπουμε ότι καθυστερεί προσπαθήσαμε να μαζευτούμε κάποια άτομα για να δούμε τι θα κάνουμε μαζί με το σωματείο. Τελικά αποφασίστηκε να κάνουμε επίσκεψη. Οκτώβριο ξεκινήσαμε την επίσκεψη 7 άτομα. Μαζί πάλι με το σωματείο κάναμε ό,τι χρειαζόμαστε, κάναμε ασφαλιστικά μέτρα εμείς τα 7 άτομα. Αυτός έφερε τους άλλους εργαζόμενους εναντίον μας μέχρι που δε μας

Α. Πήρε ο συνάδελφος τηλέφωνο και κατεβήκαμε. Ευτυχώς είμαστε και πολύ κοντά, δηλαδή με το που πήρε τηλέφωνο κατεβήκαμε. Φώναξαμε την αστυνομία γιατί αυτό ήταν παράνομο και μάλιστα δυο φορές παράνομο: τα μηχανήματα είναι και ασφαλισμένα, χωρίς να έχει δικαστεί και η πτώχευση. Η αστυνομία είπε βρείτε τα με τους δικηγόρους σας και δεν ξέρω δεν άκουσα... Από τότε λοιπόν αποφασίσαμε να φυλάμε τα μηχανήματα μέχρι να μηχανογραφηθεί η απόφαση της πτώχευσης για να μπορέσει να μπει ο σύνδικος να καταγραφούν τα μηχανήματα, να ξέρουμε τι υπάρχει μέσα ώστε να απαλλαχθούμε και εμείς από το φύλαγμα και τις βάρδιες.

«Για μένα είναι καλό να είναι ενωμένοι οι εργαζόμενοι και το κυριότερο είναι να υπάρχουν σωματεία και να μπαίνουν σε αυτά οι εργαζόμενοι γιατί έτσι οργανωμένα μπορούν να διεκδικήσουν πολλά πράγματα. Με το σωματείο πήγαμε άπειρες φορές έξω από το Υπουργείο, ανεβήκαμε επάνω, ζητήσαμε κάποια οικονομική ενίσχυση λόγω του ότι από τον Ιούνιο ήμασταν απλήρωτοι και τελικά με τον αγώνα αυτό καταφέραμε χθες πια να πάρουμε 750 ευρώ οικονομική ενίσχυση. Έτυχε βέβαια να έχουμε ένα πολύ σωστό σωματείο που μας βοήθησε και μας ενίσχυσε όταν το χρειαστήκαμε».[...]

«Εμείς όταν ξεκινήσαμε τον αγώνα μας δεν είχαμε να χωρίσουμε τίποτα με τους άλλους συναδέλφους, αλλά αν ήμασταν από την αρχή όλοι ενωμένοι σίγουρα τώρα θα ήμασταν πολύ πιο κερδισμένοι. Αυτό γίνεται παράδειγμα για εμάς γιατί ξέρουμε ότι κάποια στιγμή θα πάρει ο καθένας το δρόμο του...».

Υπάρχει μήπως δυνατότητα να χρησιμοποιήσετε και να δουλέψετε τα μηχανήματα εσείς;

Α. Όχι αυτό δε γίνεται.

Β. ...ας πάρουν άτομα να τα δουλέψουν.

Α. ...ακριβώς μόνο έτσι. Αυτοί που τελικά θα πάρουν τα μηχανήματα ας πάρουν και ανθρώπους να τα δουλέψουνε.

Τεχνικά εννοείς ότι δεν μπορείτε να τα δουλέψετε; Αν δηλαδή σας έλεγε κάποιος ελάτε και δουλέψτε τα μηχανήματα θα μπορούσατε να το κάνατε;

Α. Έτσι, φυσικά αφού εμείς ήμασταν αυτοί που παρήγαγαν, εμείς τα δουλεύαμε.

Οι γραφικές ύλες που βγάλατε είναι από τις πιο γνωστές στους χώρους αυτούς. Λογικά λοιπόν δε θα υπήρχαν πολλοί πελάτες που θα ερχόντουσαν να πάρουν τέτοιες γραφικές ύλες από εσάς;

Α. Για να κάνεις όμως κάτι τέτοιο σημαίνει να στήσεις επιχείρηση! Δεν μπορεί να ξεκινήσεις έτσι ξεκάρφωτα μια επιχείρηση. [...]

Α. Είπαμε κι εμείς να δη-

μοσιοποιήσουμε το θέμα και φέραμε τον Αυτιά. Ήταν φοβερό! Είδε ζουμί, ήταν και κεντρικό θέμα η ανεργία εκείνη την εποχή, οπότε λέει «κάτσε να το ρίξουμε κι αυτό» και ήρθε λοιπόν ένα πρωί. Εμείς είπαμε τα προβλήματά μας και μας κλείνουν και μας λένε ότι θα ξαναβγούμε σε λίγο. Ξαφνικά μαθαίνουμε, γιατί εμείς δεν είχαμε μόνιτορ εδώ, ότι είχε βγει η αφεντικά στο τηλέφωνο και άρχισε να λέει τα δικά της: ότι χρωστάει, ότι έχει βάλει υποθήκη τα σπίτια της, ότι έχει βγει στο μεροκάματο κι αυτή, κτλ. μέχρι που της έβγαλε το καπέλο ο Αυτιάς! Εμείς δεν το ξέραμε καν ότι είχε βγει, μας πήραν τηλέφωνο και φυσικά δε μας άφησε ούτε να απαντήσουμε και φύγανε.

Β. Και δε λέγανε ούτε να δείξουν τη φίρμα του εργοστασίου...

Εσάς σας έκανε εντύπωση η συμπεριφορά αυτή;

Α. Εμένα προσωπικά όχι. Ξέρω ότι συμφέροντα έχουν κι αυτοί...Ένα αυτί να τους τραβήξουν... βέβαια το έχουν

ξεφτιλίσει εντελώς... Από την άλλη θέλαμε και να το δημοσιοποιήσουμε γιατί είχαν βγει διάφορα ψέματα, ότι εμείς ήμασταν εκείνοι που το κλείσανε το εργοστάσιο, ότι εμείς μετά από 27 χρόνια δουλειάς δε θέλαμε τη δουλειά μας και το κλείσαμε και άλλα τέτοια... [...]

Α. Ευτυχώς η κρίση θα αρχίσει να φέρνει πιο κοντά τους ανθρώπους κι εγώ το βλέπω από τους συναδέλφους μου αυτό. Τώρα έχουμε καταλάβει πολλά περισσότερα πράγματα από όσα καταλαβαίναμε τόσα χρόνια! Το σωματείο δηλαδή ερχότανε και μας έλεγε «γιατί σας χρεώνει το διάλειμμα πρέπει να το διεκδικήσετε» και εμείς λέγαμε «να έχουμε εμείς τη δουλειά μας, να μας πλη-

ρώνει και δεν πειράζει ας το δουλεύουμε το διάλειμμα!» Το σωματείο μας ρωτούσε «γιατί τον αφήνετε και σας έχει απλήρωτους 15 μέρες» και εμείς λέγαμε «δεν πειράζει θα μας τα δώσει» και καθόμασταν, δε μιλάγαμε, τη δουλειά μας να έχουμε κι ας τα πάρουμε έστω και σε 15 μέρες... Και λίγο-λίγο μας έφτασε εδώ που μας έφτασε...Ενώ έπρεπε να κάνουμε πράγματα δεν τα κάναμε. Αυτά είναι παραδείγματα. Τα παθήματα γίνονται μαθήματα. [...]

Α. Πολλοί λένε «γιατί ρε παιδιά φαίνεστε χαρούμενοι»; Εμείς έναν αγώνα κάνουμε εδώ και ο κόσμος δεν τελειώνει τώρα. Αυτό είναι ένα παράδειγμα για τα παιδιά μας! Αυτό είναι και το κυριότερο από όλα. Να βλέπει το παιδί ότι διεκδικούμε, ότι κάνουμε κάτι, ότι δεν καθόμασταν. Μαθαίνει έτσι πως πρέπει να παίρνουμε αυτά που δικαιούμαστε. Αυτά είναι μαθήματα! [...]

Το βασικό ποιο είναι τώρα για εσάς, να πωληθούν τα μηχανήματα και να πάρετε τις αποζημιώσεις;

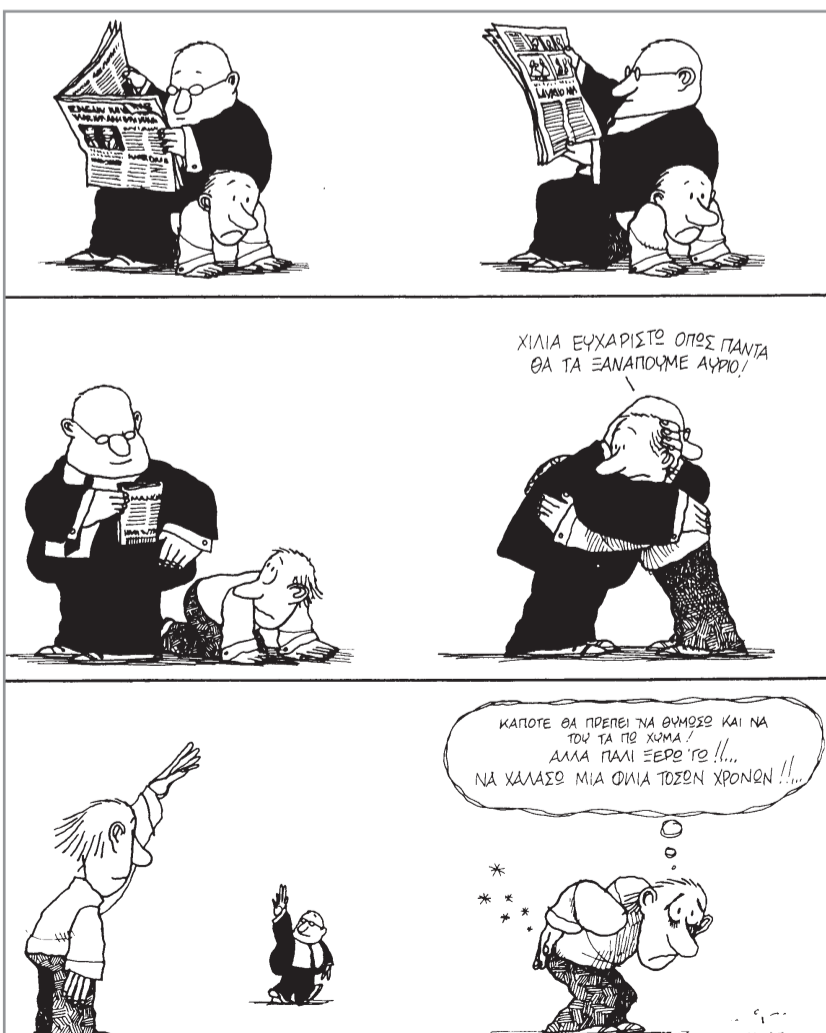
Α. Ναι, ό,τι πάρουμε. Πολλές φορές βέβαια λέμε ότι μπορεί να μην καταφέρουμε να πάρουμε κάτι ή να πάρουμε τίποτα φιλά...

Γιατί αυτό;

Α. Γιατί δεν ξέρουμε πόσο στοιχίζουνε, ενώ μερικά είναι χρεωμένα στις τράπεζες.

Δηλαδή πρώτα είναι οι τράπεζες και μετά οι εργαζόμενοι;

Α. Όχι! Έχουμε κάνει ασφαλιστικά μέτρα και δε θα αφήσουμε να γίνει αυτό. Επειδή πάντως πολλοί έρχονται και μας λένε «τι κάθεστε εδώ αφού δε θα πάρετε τίποτα», εμείς ξεκαθαρίζουμε ένα πράγμα. Μας ενδιαφέρει αυτοί να μην πάρουν τίποτα. Δε θέλουμε όλα αυτά που είναι ο ιδρώτας μας, γιατί αυτό έχουν σκοπό να κάνουν, να έρθουν και να τα πάρουν. [...]

Τι τρέχει στην **S a l o n i k a**

Ευχάριστα νέα και απο τη Θεσσαλονίκη μετά την Πάτρα (δες προηγούμενο τεύχος). Εδώ και κάποιο χρονικό διάστημα, έχει δημιουργηθεί στην Θεσσαλονίκη η «κίνηση για τη δημιουργία σωματείου εργαζομένων». Οι συνάδελφοι στο βορρά αρχικά απευθύνθηκαν μόνο σε «πακετάδες» -έτσι ονομάζονται οι ντελίβερι στη σαλονίκα- αλλά τον τελευταίο καιρό απευθύνονται και σε άλλους συνάδελφους που εργαζο-

νται ως οδηγοί δικύκλου, δηλαδή σε courier & εξωτερικούς. Βγαίνουνε εξορμήσεις για να ενημερώνουν συναδέλφους για τη δημιουργία σωματείου σε τακτά χρονικά διαστήματα και συνεβρίσκονται υπό την μορφή ανοικτής συνέλευσης μια φορά την εβδομάδα. Παρακάτω παρατίθεται το κείμενο που μοιράζουν αυτό τον καιρό. Η δουλειά που κάνουν είναι δουλειά «μυρμηγκιού» και γνωρίζουμε από προσωπική εμπειρία

ότι χρειάζεται πολύ κόπο, τρέξιμο και όρεξη που από ότι είδαμε στους συναδέλφους της Θεσ/νικης δε λείπουν.

Τους ευχόμαστε καλή δύναμη και θα μας έχουν στο πλάϊ τους όταν και όσο χρειαστεί.

Είσαι πακετάς; Είσαι κούριερ; Μην τρως πακέτο

Η δουλειά του διανομέα φαγητού και εμπορευμάτων είναι δύσκολη και επικίνδυνη αν και φαίνεται απλή και εύκολη. Δύσκολη σωματικά και ψυχικά. Πηγαίνουμε τις παραγγελίες με οποιοδήποτε καιρό, βρεχόμαστε, γινόμαστε μουσκίδι χωρίς να έχουμε τη δυνατότητα να αρνηθούμε να πάμε την παραγγελία.

Εξοπλισμό τα περισσότερα καταστήματα δεν μας δίνουν με αποτέλεσμα να βάζουμε δικά μας λεφτά για μπότες, μπουφάν, κράνος, αλλά και μηχανάκι και οι εργοδότες να γλιτώνουν επιπλέον λεφτά.

Μετά έχουμε το οικονομικό, όπου δεν μας δίνουν το νόμιμο ωρομίσθιο αλλά ούτε και τις υπερωρίες πληρωνόμαστε κανονικά. Επίσης οι περισσότεροι εργοδότες δεν μας ασφαλίζουν με αποτέλεσμα αυτή η κατάσταση να έχει παγιωθεί από τα αφεντικά αλλά δυστυχώς και από εμάς τους ίδιους. Καταλαβαίνουμε έτσι πως τα λεφτά τα νόμιμα που δουλέψαμε και τα δικαιούμαστε πάνε στην τσέπη των εργοδοτών.

Όταν είμαστε ανασφάλιστοι και αρρωστήσουμε πληρώνουμε τα φάρμακα ακριβότερα από το αν ήμασταν ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ. Ούτε για εξετάσεις σε γιατρούς μπορούμε να πάμε με αποτέλεσμα να καταφεύγουμε σε ιδιώτες γιατρούς και να ξοδεύουμε περισσότερα λεφτά. Όπως καταλαβαίνουμε, εμείς χάνουμε δύο φορές, μία με τα έξοδα σε γιατρούς και φάρμακα και μία στη σύνταξη που μπορεί να φαίνεται μακριά και να μη μας αγγίζει αλλά θα έρθει κάποια στιγμή και δεν θα έχουμε να ζήσουμε στα γεράματα.

Εμπρός τη πόλης οι πακετάδες!

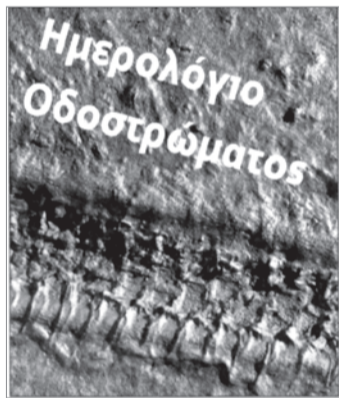
Όλοι μας θα έχουμε ακούσει για ατυχήματα συναδέλφων με το μηχανάκι ως και θανάτους ή και εμείς σίγουρα θα έχουμε εμπλακεί λίγο πολύ ο καθένας μας σε ατύχημα και όλα αυτά εξαιτίας της πίεσης που δεχόμαστε από τα αφεντικά για να κάνουμε πιο γρήγορα παίρνοντας 2-3 παραγγελίες μαζί καθώς και μερικές φορές οι πολλές ώρες δουλειάς ή και η έλλειψη διανομένων έχουν σαν αποτέλεσμα τα ατυχήματα.

Για αυτό θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα ανεξάρτητο από κόμματα σωματείο διανομένων όπου θα λειτουργούμε άμεσα χωρίς καθοδηγητές, και ελεύθερα να ορίζουμε τους αγώνες μας όπως εμείς κρίνουμε καλύτερα μέσα από τις γενικές μας αντιεραρχικές συνελεύσεις. Όλοι μαζί πιστεύουμε ότι μπορούμε να δημιουργήσουμε καλύτερες συνθήκες εργασίας αλλά και να διεκδικήσουμε το σεβασμό και την αξιοπρέπεια που μας αρμόζει και να δημιουργήσουμε κλίμα αλληλεγγύης και επικοινωνίας μεταξύ των διανομένων.

καιρός να οργανωθούμε!

Έχουμε συνάντηση κάθε Τρίτη στις 21:30 μ.μ. στη Γλάδστωνος 24 (κάθετη στην Αγ. Δημητρίου)
Τηλ. 6983856142 Μπαλαδάωρου (κάθετη στην οδό Βενιζέλου)
Κίνηση για τη δημιουργία ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΔΙΑΝΟΜΕΩΝ

Πρόγραμμα από το συνάδελφο Γιώργο «noise»

Καμιά ειρήνη με τα αφεντικά.....

Συνάδελφοι γεια σας με λένε Γιώργο 'noise'. Είμαι στο επάγγελμά του εξωτ. υπαλλήλου, courier, delivery (αφού δεν έχουμε ακόμα ενιαία ειδικότητα) εδώ και 11 χρόνια. Ξεκίνησα σαν έκτακτος στην δουλειά για να

πάρω μηχανή και να μπορώ να πληρώσω τις δόσεις. Έπιασα δουλειά σαν εξωτ. υπάλληλος σε διαφημιστική εταιρεία, όπου μήνες Μάιο-Ιούνιο που όλα τα διαφημιστικά γραφεία έχουν την πολύ δουλειά αναγκάζονται να πάρουν έκτακτους υπαλλήλους για να προλάβουν όλους τους πελάτες που τα θέλουν όλα και γρήγορα. Μέσα σε 2 μήνες είχα κάνει τα δρομολόγια της αρκούδας και ενώ οι μόνιμοι είχανε έως και 100 ώρες υπερωρία, εγώ είχα 170 ώρες. Πήγαίνα για δουλειά στις 8.00 και σχολνούσα στις 23.00. 'Δεν πειράζει έλεγα, νέος είμαι, πρέπει να τρέξω τώρα που μπορώ'. Φυσικά μόλις τελείωσε το δίμηνο το αφεντικό με απέλυσε με την δικαιολογία ότι μου είχε δώσει 3 μέρες άδεια και εγώ έλειψα 5, με την μηχανή χαλασμένη σε συνεργείο της Λάρισας, ενώ γυρνούσα από Θεσσαλονίκη Αθήνα.

Βρέθηκα μέσω συναδέλφου σε μεγάλη εταιρία courier. Στην αρχή τα πράγματα ήταν καλά, ο καθένας το δρομολόγιο του, τις παραλαβές του και το ωράριο 8:00-16:00. Μετά από ένα χρόνο η εταιρία περνάει σε μεγάλο ελληνικό όμιλο, νέα υποκαταστήματα σε κάθε γειτονιά ανοίγουν. Τότε είναι που οι εργαζόμενοι νιώθοντας την ανάγκη να αντιδράσουν, συσπειρώνονται και αποφασίζουν να φτιάξουν σωματείο, μυστικά στην αρχή. Μόλις γίνεται γνωστό η εταιρία χρησιμοποιεί όλα τα μέσα για να μας διαλύσει. Μας κατηγορεί ότι είμαστε κλέφτες, ότι είμαστε πράκτορες από άλλη εταιρία που θέλουμε να καταστρέψουμε τη δικιά του, μας φορτώνει δρομολόγια

άλλων συναδέλφων και τέλος μέσω προϊσταμένων καταφέρνει να στρέψει συναδέλφους εναντίον μας. Και ενώ το σωματείο πάει για εκλογές, με εκβιασμούς και λόγω ελλείψεων του καταστατικού (έχει δικαίωμα ψήφου ο κάθε άσχετος, μέχρι και η γραμματέας του αφεντικού), οι εκλογές χάνονται.

Παρέμεινα στη δουλειά λόγω συνδικαλιστικής ασυλίας για ένα χρόνο και απολύθηκα. Στη συνέχεια βρήκω δουλειά σε διαφημιστική εταιρία όπου παραμένω μέχρι και σήμερα. Ταυτόχρονα έκανα περιστασιακά βραδινές δουλειές ως διανομέας φαγητού και μπουκάλες υγραερίου, μια και η δεύτερη δουλειά αποτελεί κανόνα για παντρεμένο με 2 ανήλικα παιδιά και γυναίκα απολυμένη και άνεργη, χωρίς ταμείο ανεργίας, πάντα ανασφάλιστος γιατί οι εργοδότες αν ζητούσες ένσημα το ακούγανε για αστέιο.

Πάντα όμως αναρωτιόμουν πώς θα ήταν να φτιάξουμε ένα σωματείο μόνο με συναδέλφους που κάνουνε το επάγγελμά μας (διανομή οποιουδήποτε πράγματος με μηχανάκι) και να αποτελείται από μας που μέσα σε βροχές, κρύο, ζέστες έχουμε από πίσω αφεντικό και πελάτες να μας πιέζουν με κίνδυνο να βρεθούμε, στην καλύτερη, στο κρεβάτι κάποιου νοσοκομείου, χάνοντας και την δουλειά μας.

Στις 9 Δεκεμβρίου 2007 το όνειρο το δικό μου μαζί με όλων των συναδέλφων που τρέχανε για μήνες σε συνελεύσεις, ξέκλεβα και εγώ λίγο χρόνο να πηγαίνω για να βοηθήσω ώστε να μην επαναληφθούν τα λάθη του παρελθόντος, έπαιρνε σάρκα και οστά, το σωματείο γινόταν πραγματικότητα.

Την εποχή εκείνη δούλευα σε σουβλατζίδικο με 3,5 euro την ώρα και όταν δεν είχα παραγγελίες να πάω έφτιαχνα κουτιά, γέμιζα ψυγεία έκανα τα ψώνια ή σερβίριζα στο μαγαζί. Τον

...είχα κάνει τα δρομολόγια της αρκούδας...

Ιούνιο του 2008 με αναγκάζει να φύγω και σε λίγες μέρες βρίσκομαι σε εστιατόριο-ψητοπωλείο με 4,00 euro την ώρα. Εκεί με τους συναδέλφους την ώρα που κάναμε τσιγάρο τουςμίλαγα για το σωματείο, το πώς λειτουργούμε και το πώς πρέπει να βοηθάμε ο ένας τον άλλον. Οι μήνες περνάνε και το αφεντικό διώχνει τον έναν συνάδελφο (ο άνθρωπος είναι από την Βουλγαρία και υποχρεώθηκε για προσωπικούς του λόγους να πάει εκεί) και ο άλλος παραιτείται.

Βρίσκομαι λοιπόν εγώ και ο ρουφιάνος του αφεντικού στο μαγαζί, εγώ στην τρέλα και ο άλλος να ξύνεται. Όταν παραπονέθηκα το αφεντικό έδιωξε εμένα. Δεν έμεινα με σταυρωμένα χέρια αυτή τη φορά. Μίλησα με τους συναδέλφους που είχαν ήδη φύγει και με το σωματείο, και προχωρήσαμε σε καταγγελίες στην Επιθεώρηση Εργασίας και στο Ι.Κ.Α., όπου τελικά δικαιωθήκαμε.

Για μια αξιοπρεπή επιβίωση ζούμε όλη μέρα πάνω σε ένα μηχανάκι, είμαστε άνθρωποι και όχι ρομπότ ή μηχανές. Στην τελική και οι μηχανές χαλάνε, εμείς όχι! Μας στερούν τα βαρέα, το ανθυγιεινό, μας δίνουν 3,5-4,5 euro την ώρα και όλα τα έξοδα για το μηχανάκι δικά μας, οπότε τι μας μένει; Να οργανωθούμε στο σωματείο και να έχουμε την αξιοπρέπεια μας. Πολλοί συνάδελφοι λένε που να τρέχω τώρα σε επιθεωρήσεις και ΙΚΑ, τα χαρίζω στα αφεντικά. Λάθος, δεν πρέπει να τους χαρίζουμε τίποτα, είναι από τον ιδρώτα μας. Κάνε την καταγγελία σου και θα πάρεις όλο δικαιοσύνη.

Αυτά από έναν συνάδελφο που έχει φάει την δουλειά με το μηχανάκι 11 χρόνια και παλεύει καθημερινά να μην ληιψει τίποτα από την οικογένεια του.

Που θέλει να μπορεί να αντικρίσει περήφανα μετά από χρόνια τα παιδιά του και να τους πει ότι τουλάχιστον πάλεψε με όλες του τις δυνάμεις για ένα καλύτερο αύριο.....

Καμιά ειρήνη με τα αφεντικά.
Γιώργος 'Noise'

Για την δολοφονική επίθεση στη συνδικαλίστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα

Η μαχόμενη συνδικαλίστρια-καθαρίστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα δέχτηκε δολοφονική επίθεση με βιτριολι στις 26/12/08, καθώς επέστρεφε από την εργασία της στο σπίτι. Η Κωνσταντίνα αγωνιζόταν για να αλλάξει το τοπίο στην εταιρεία που δουλεύει (ΟΙΚΟΜΕΤ-ιδιοκτησίας Οικονομάκη) και είναι μέλος της ΠΕΚΟΠ. Πάλευε να πάψει η ανασφάλιστη εργασία, να πληρώνονται κανονικά τους μισθούς, τα δώρα και τα επιδόματα, να τηρούνται τα ωράρια και να κολλάνε τα βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα. Με λίγα λόγια πάλευε για τα αυτονόητα. Οι εργολάβοι του καθαρισμού αποφάσισαν να τις κλείσουν το

στόμα, κάτι που όχι μόνο το κατάφεραν αλλά απότυχαν παταγωδώς, μιας και έκτοτε έχουν συμβεί και συμβαίνουν δεκάδες κινήσεις αλληλεγγύης σε όλη την Ελλάδα. Οι κινήσεις στοχεύουν τόσο στην ενημέρωση, όσο και στην προσπάθεια για αλλαγή των άθλιων συνθηκών εργασίας στους εργολάβους καθαρισμού.

Η υγεία της Κωνσταντίνας δεν έχει ακόμα σταθεροποιηθεί, όμως έχει βελτιωθεί μετά από τρεις επιτυχημένες μεταμόσχευση στον οισοφάγο και στο στομάχι της. Η ίδια

ενημερώνεται καθημερινά για το τι συμβαίνει και επικοινωνεί χωρίς κανένα πρόβλημα με τον «έξω κόσμο».

Παρατίθενται κάποιες κινήσεις (είναι αδύνατον σε μια σελίδα να τις συμπεριλάβουμε όλες) οι οποίες χαρακτηρίζονται από την πολυμορφία τους. Αναφερόμαστε από τα μέσα Γενάρη και έπειτα, μιας και για την προηγούμενη περίοδο έχουμε αναφερθεί στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Κινήσεις αλληλεγγύης για την Κωνσταντίνα

► **Δευτέρα 12 Γενάρη:** κατάληψη στο εργατικό κέντρο Βόλου.

► **Τετάρτη 14 Γενάρη,** κατάληψη στο εργατικό κέντρο Ξάνθης, και στη διοίκηση του νοσοκομείου «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» από την ΠΕΚΟΠ και την «πρωτοβουλία πρωτοβάθμιων σωματείων» (ΠΠΣ), διότι ο καθαρισμός του νοσοκομείου έχει δοθεί σε εργολάβο.

► **Παρασκευή 16 Γενάρη:** Κατάληψη στο εργατικό κέντρο Ηρακλείου κρήτης, όπου ακολουθεί και πορεία.

► **Τετάρτη 21 Γενάρη:** κατάληψη στις επιθεωρήσεις εργασίας της Αγ. Παρασκευής, της Δάφνης και του Πειραιά.

► **Πέμπτη 22 Γενάρη:** κατάληψη στο εμπορικό και βιομηχανικό επιμελητήριο στα Χανιά

► **Πέμπτη 22 Γενάρη:** Διαδήλωση προς στο υπουργείο εργασίας με τη συμμετοχή πάνω από 8000 ατόμων. Γίνονται συγκρούσεις έξω από το υπουργείο εργασίας.

► **Σάββατο 31 Γενάρη:** Πορεία στο κέντρο του Πειραιά, από τη «συνέλευση αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα Κούνεβα», όπου πετάνονται μπογιές στα ΜΑΤ, που φυλλάσουν τα γραφεία της ΟΙΚΟΜΕΤ.

► **Παρασκευή 6 Φλεβάρη** παρέμβαση και 3ωρη κατάληψη στο εργατικό κέντρο Κοζάνης.

► **Σάββατο 7 Φλεβάρη:** σπάζονται τα γραφεία της πολυεθνικής εταιρείας «MANPOWER» στη Θεσσαλονίκη.

► **Δευτέρα 9 Φλεβάρη:** κατάληψη σε ραδιοφωνικό σταθμό στη Μυτιλήνη.

► **Πέμπτη 12 Φλεβάρη:** κατάληψη του σταθμού FM 100 στη Θεσσαλονίκη.

► **Τρίτη 17 Φλεβάρη:** σπάζονται τα γραφεία της ΟΙΚΟΜΕΤ στο Πειραιά, από ομάδα αναρχικών/αντιεξουσιαστών.

► **Τετάρτη 18 Φλεβάρη:** παρέμβαση στο «ΨΝΑ» από την ΠΕΚΟΠ και την «πρωτοβουλία πρωτοβάθμιων σωματείων».

► **Πέμπτη 19 Φλεβάρη:** σπάζονται τα γραφεία δύο ακόμα εταιρειών καθαρισμού της «ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ» στο Πειραιά και της «ΑΡΙΑΔΝΗΣ - ΗΛΙΑ» στον Αγ. Νικόλαο. Πραγματοποιούνται πορείες ή/και συγκεντρώσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Χανιά, Ηγουμενίτσα, Κοζάνη και Βόλο.

► **Σάββατο και Κυριακή 21 & 22 Φλεβάρη:** διήμερο εκδηλώσεων στο ΑΠΘ στη Θεσσαλονίκη, όπου καταλαμβάνεται το «δημοτικό ραδιόφωνο Θεσσαλονίκης» και μεταδίδεται εκπομπή για το κίνημα αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα.

► **Τετάρτη 25 Φλεβάρη:** το σωματείο ΠΕΚΟΠ με την υποστήριξη της ΠΠΣ και αλληλέγγυων πραγματοποιούν πολύωρη κατάληψη στα γραφεία του ΗΣΑΠ στην Ομόνοια.

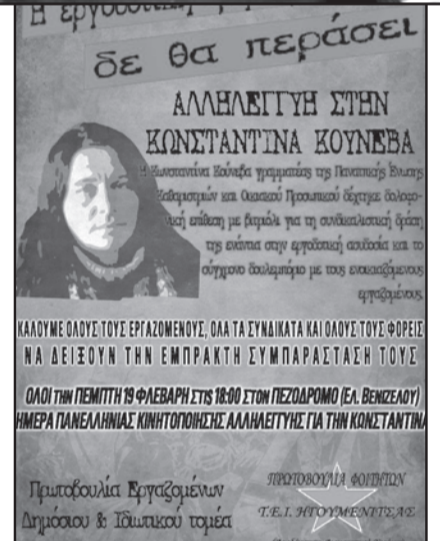
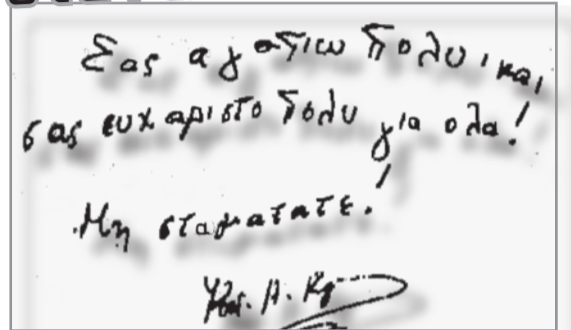
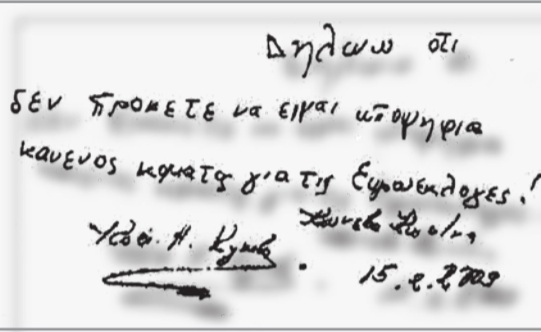
► **Δευτέρα 13 Μάρτη:** ξεκινάει η κατάληψη της πρυτανείας του ΑΠΘ στη Θεσσαλονίκη, από την «πρωτοβουλία για κοινή δράση ενάντια στις εργολαβίες στο ΑΠΘ». Το ΑΠΘ συνεργάζεται με την ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ και απασχολεί 800 και πλέον εργαζόμενους κάτω από το γνωστό άθλιο καθεστώς. Το κεντρικό αίτημα της κατάληψης είναι να φύγουν οι εργολάβοι από το ΑΠΘ. Η κατάληψη έληξε στις 6-04 και η πρυτανεία δεσμεύτηκε για την ικανοποίηση των αιτημάτων.

► **Δευτέρα 20 Μάρτη:** πορεία από εργαζόμενους στο ΑΠΘ, φοιτητικών συλλόγων και της «ανοικτής συνέλευσης κατάληψης πρυτανείας» στη Θεσσαλονίκη.

► **Παρασκευή & Σάββατο 27 & 27 Μάρτη:** κατάληψη στο εργατικό κέντρο Σπάρτης με προβολές, συζητήσεις και συναυλία.

► **Πέμπτη 2 Απρίλη:** Κατά τη διάρκεια της πανελλαδικής απεργίας, συμβαίνει αποκλεισμός των γραφείων του ΗΣΑΠ, από την ΠΕΚΟΠ και αλληλέγγυους/ες, όπου η διοίκηση του ΗΣΑΠ δεσμεύτηκε τόσο να καταγγείλει την σύμβαση με την ΟΙΚΟΜΕΤ, όσο και πρόσληψη των απολυμένων και μονιμοποίηση όλων.

► Τέλος όλο αυτό τον καιρό έχουν πραγματοποιηθεί δεκάδες μοιράσματα προκηρήξεων και παρεμβάσεις σε σταθμούς του ΗΣΑΠ, ΜΕΤΡΟ και σε δημόσιους χώρους.

Κανείς εργαζόμενος δεν είναι μόνος του

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας, εκφράζουν τις θέσεις των υπογραφόντων και όχι κατ'ανάγκη τις θέσεις της ΣΒΕΟΔ.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα, παράπονα ή οτιδήποτε άλλο στη διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια Τ.Κ 11743 Αθήνα ή στο τηλέφωνο 210 8822277

Ακόμη μπορείτε να περάσετε μια βόλτα για ένα καφέ και κουβεντούλα καθημερινά το πρωί από 12:30-14:00 ή το Σάββατο μετά τις 17:30. Για τους χαι-τεκ στείλτε: sto_reladi@yahoo.com

